

מסכת פאה

פרק ג

א. מלכנות התבואה שפין הניתים, בית שמאי אומרים, פאה מכל אחת ואחת. בית הלל אומרים, מאחד על הכל. ומוזים, שאם היו ראשי שורות מערבין, שהוא נותן פאה מאחד על הכל:

ב. המנמר את שדהו ושיר קלחים לחים, רבי עקיבא אומר, נותן פאה מכל אחד ואחד. וחכמים אומרים, מאחד על הכל. ומוזים חכמים לרבי עקיבא בזורע שבת או חרדל בשלשה מקומות, שהוא נותן פאה מכל אחד ואחד:

ג. המחליק בצלים לחים לשוק ומקיים יבשים לגרן, נותן פאה לאלו לעצמן ולאלו לעצמן. וכן באפונין, וכן בכרם. המדל, נותן מן המשאר על מה ששיר. והמחליק מאחת יד, נותן מן המשאר על הכל:

ד. האמהות של בצלים תיבות בפאה, ורבי יוסי פוטר. מלכנות הבצלים שפין הירק, רבי יוסי אומר, פאה מכל אחת ואחת.

וחכמים אומרים, מאחת על הכל:

ה. האחין שחלקו, נותנין שתי פאות. חזרו ונשתתפו, נותנין פאה אחת. שנים שחלקו את האילן, נותנין פאה אחת. לקח זה צפון וזה דרום, זה נותן פאה לעצמו, וזה נותן פאה לעצמו. המוכר קלחי אילן בתוך שדהו, נותן פאה מכל אחד ואחד. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן שלא שיר בעל השדה. אבל אם שיר בעל השדה, הוא נותן פאה לכל:

ו. רבי אליעזר אומר, קרקע בית רבע, חקבת בפאה. רבי יהושע אומר, העושה סאתים. רבי טרפון אומר, ששה על ששה טפחים. רבי יהודה בן בתירה אומר, כדי לקצר ולשנות. והלכה כדבריו. רבי עקיבא אומר, קרקע כל שהוא, חקבת בפאה, ובבכורים, ולכתב עליו פרוזבול, ולקנות עמו נכסים שאין להם אחריות בכסף ובשטר ובחזקה:

ז. הכותב נכסיו שכוב מרע, שיר קרקע כל שהוא, מתנתו מתנה. לא שיר קרקע כל שהוא, אין מתנתו מתנה. הכותב נכסיו לבניו, וכתב לאשתו קרקע כל שהוא, אבדה כתבתה. רבי יוסי אומר, אם קבלה עליה, אף על פי שלא כתב לה, אבדה כתבתה:

ח. הכותב נכסיו לעבדו, יצא בן חורין. שיר קרקע כל שהוא, לא
יצא בן חורין. רבי שמעון אומר, לעולם הוא בן חורין, עד שיאמר
הרי כל נכסי נתונין לאיש פלוני עבדי חוץ מאחד מרבוא שבהן: